

DECIZIA nr. 40/24.01.2014
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL, inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti - Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Directia Regionala Vamala Bucuresti cu adresa nr. x, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul in Bucuresti, str. x, sector 3.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia Regionala Vamala Bucuresti sub nr. x si nr. x il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x si comunicata sub semnatura in 26.07.2013, prin care organele vamale au stabilit in sarcina societatii o datorie vamala in suma totala de x lei reprezentand:

- x lei - drepturi vamale;
- x lei - accesorii aferente drepturilor vamale.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 (1) si art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia inregistrata la Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Bucuresti sub nr. x si nr. x, SC X SRL solicita anularea Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x si procesului verbal de control nr. x ca fiind netemeinice si nelegale pentru urmatoarele considerente:

In luna octombrie 2011 in baza unor contracte comerciale incheiate cu doua societati din Malaezia a efectuat 3 (trei) importuri de tesatura de ochiuri deschise din fibra de sticla (plasa din fibra de sticla) astfel:

- operatiunea de import inregistrata cu MRN nr. x/10.10.2011 pentru marfa insotita de certificatul de origine Malaysia nr. KI x1 din 07.09.2011 (exportator x);
- operatiunea de import inregistrata cu MRN nr. x/10.10.2011 pentru marfa insotita de certificatul de origine Malaysia nr. KI x din 07.09.2011 (exportator x);
- operatiunea de import inregistrata cu MRN nr. x/12.10.2011 pentru marfa insotita de certificatul de origine Malaysia nr. KI x din 17.09.2011 (exportator x).

Pentru fiecare dintre cele trei importuri efectuate societatea a inaintat autoritatilor competente la data efectuarii formalitatilor vamale , toate documentele impuse de reglementarile legale in vigoare (facturia externa, certificat de origine FORM A Malaezia girat de catre Ministerul Comertului International si Industriei din Malaezia, declaratie de valoare in vama etc. facand astfel dovada tarii de provenienta a marfii.

Desi, documentele de import dovedeau ca marfa provenea din Malaezia, reprezentantii Biroului vamal Constanta Sud au pretins si obtinut de la subscrisa, cu titlu de garantie , pe langa echivalentul regimului tarifar de 3,5 aplicabil importurilor efectuate din Malaezia, si suma de x lei pentru fiecare import efectuat, garantie care reprezinta diferenta de taxe ce urma a fi platita de societate in situatia in care s-ar fi dovedit ca marfa ar fi provenit in realitate din R.P. Chineza, tara pentru care se plateste taxa vamala erga omnes de 7 %, precum si taxa de antidumping de 62.09 %.

Cu adresa nr. x/06.09.2012 pentru declaratia vamala nr. x din 12.10.2011 Biroul vamal Constanta Sud a intocmit procesul verbal de control nr. x/15.06.2012 prin care i s-a comunicat ca i-a fost restituita garantia in cuantum de x lei, ca urmare a finalizarii de catre autoritatile competente din Malaysia a controlului efectuat asupra marfurilor inscrise in certificatul de origine FORM A nr. KI x din 17.09.2011, anexat declaratiei vamale.

In luna decembrie 2012 a fost anuntata de Biroul vamal Constanta Sud prin procesul verbal de control nr. x/04.12.2012 si Decizia de regularizare nr. x/05.12.2012 ca marfa trimisa de

cealalta societate, x ar avea ca tara de provenienta China, motiv pentru care garantiile aferente acestora nu i se vor elibera.

In data de 01.08.2013 a primit din partea DRAOV Bucuresti procesul verbal de control nr. x/26.07.2013 si Decizia de regularizare a situatiei nr. x/26.07.2013 prin care i s-a adus la cunostinta ca trebuie sa achite in conturile Trezoreriei sector 6 drepturi vamale si accesorii aferente drepturilor vamale in suma totala de x lei si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei calculate pentru aceleasi trei importuri efectuate in anul 2011.

In ceea ce priveste principalul (diferente pentru taxe vamale si TVA) contestatara sustine ca a constituit garantii indelungate pentru acoperirea acestor sume, Biroul vamal Constanta Sud neacordand liberul de vama in caz contrar.

In ceea ce priveste accesoriile (majorarile si penalitatile) contestatara considera ca acestea nu pot fi pretinse cat timp principalul este stins inca din momentul efectuarii declaratiilor vamale prin constituirea garantiilor impuse de organele vamale.

Considera ca o dovada in plus a bunei credinte si a faptului ca a fost la randul acesteia indusa in eroare consta in aceea ca nici macar staul roman nu a reusit sa verifice valabilitatea documentelor prezentate de exportatori, acest aspect fiind constatat in urma investigatiilor efectuate de Comisia Europeana – Oficiul de Lupta Antifrauda si ca societatea a fost pusa in imposibilitatea de a detecta in conditii rezonabile faptul ca informatia in ceea ce priveste tara de provenienta primita de la partenerii externi este gresita pentru fiecare din cele trei importuri fiind-i transmise certificate de origine girate de Ministerul Comertului International si Industriei din Malaezia.

Cat timp aceste documente nu au fost niciodata declarate false sub aspectul imitarii scrisului sau a stampilei Ministerului Comertului International si Industriei din Malaezia, considera ca nu ii poate fi imputata plata unor despagubiri pentru o situatie creata de cele doua societati exportatoare in complicitate cu Ministerul Comertului International si Industriei din Malaezia.

Dat fiind aceasta situatie si avand in vedere dispozitiile art. 116 din Codul de procedura fiscala considera ca aceste sume trebuie compensate, iar compensarea isi produce efectele de la momentul la care sumele au ajuns la dispozitia organului fiscal, deci la momentul efectuarii declaratiilor vamale invocand in acest sens si prevederile art. 114 si 115 din acelasi act normativ, dispozitii legale conform carora intai se sting in intregime obligatiile fiscale principale si ulterior cele accesorii, fapt ce face ca in lipsa principalului care a fost garantat inca de la momentul efectuarii formalitatilor de vamuire sa nu se poata naste o obligatie fiscala accesorie.

In concluzie, SC X SRL sustine faptul ca Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x si baza proces verbal de control nr. x sunt abuzive, motiv pentru care solicita revocarea acestora.

De asemenea, in subsidiar, in situatia in care se constata ca subscrisa datoreaza totusi anumite sume de bani pentru importurile efectuate in luna octombrie 2011 solicita revocarea deciziei contestate si emiterea unei noi decizii care sa cuprinda situatia de fapt reala si prin intermediul careia sa se stabileasca in mod corect obligatiile fiscale, avandu-se in vedere garantiile consemnate de societate inca de la momentul efectuarii importurilor.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x, organele vamale au stabilit in sarcina SC X SRL o datorie vamala in suma totala de x lei reprezentand drepturi vamale in suma de x lei si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei.

Ca temei legal la stabilirea datoriei vamale organele vamale au invocat prevederile art. 12 coroborat cu art. 21 din Regulamentul (CE) nr. 515/1997 al Consiliului, Regulamentul (CEE) nr. 1073/1999 privind investigatiile efectuate de Comisia Europeana – Oficiul de Lupta Antifrauda (OLAF), art. 1 din Regulamentul CEE 672/16.07.2012, art. 1 din Regulamentul CEE 791/03.08.2011, art. 20 art. 201, art. 214 si art. 217 alin. (1) din Regulamentul CEE nr. 2913/1993, art. 44 alin. (1) si art. 46 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 450/2008 privind Codul Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat), art. 199 alin. (1) din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2454/93, art. 4 pct. 22, art. 52, art. nr. 223 si art. 237 (alin. (1) din Legea nr. 86/2006, art. 78 din Ordinul vicepresedintelui A.N.A.F. nr. 7.521/2006, art. 111 , art. 119 si art. 120 din OG nr. 92/2003, republicata cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatarile organului vamal, sustinerile contestatarei si prevederile legale in vigoare pe perioada supusa controlului se retin urmatoarele:

3.1. Cu privire la datoria vamala in suma de x lei stabilita prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza drepturile vamale in suma de x lei reprezentand taxe vamale, taxe antidumping si TVA stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x pentru declaratia vamala de punere in libera nr. MRN nr. x/07.11.2011 in conditiile in care in urma controlului OLAF s-a identificat faptul ca produsele importate sunt din China si nu din Malaysia pentru care se datoreaza taxe de antidumping potrivit Regulamentului CEE nr. 672/2012 al Consiliului din 16 iulie 2012.

In fapt, in luna octombrie 2011 SC X SRL a efectuat trei importuri de plasa din fibra de sticla din Malaysia prin Biroul vamal Constanta Sud conform declaratiilor vamale de punere in libera circulatie astfel:

- operatiunea de import inregistrata cu MRN nr. x/10.10.2011 pentru marfa insotita de certificatul de origine Malaysia nr. KI x din 07.09.2011 (exportator x). La art. 1 "plasa din fibra de sticla", marfa a fost declarata corect la nomenclatura combinata - cod tarifat 70.19.59.00.10, dar a fost declarata eronat de origine Malaysia avand 3,5 % taxa preferentiala, fata de originea corecta – China – cu taxa vamala de 7 %;

- operatiunea de import inregistrata cu MRN nr. x/10.10.2011 pentru marfa insotita de certificatul de origine Malaysia nr. KI x din 07.09.2011 (exportator x) La art. 1 "plasa din fibra de sticla", marfa a fost declarata corect la nomenclatura combinata - cod tarifat 70.19.59.00.10, dar a fost declarata eronat de origine Malaysia avand 3,5 % taxa preferentiala, fata de originea corecta – China – cu taxa vamala de 7 %;

- operatiunea de import inregistrata cu MRN nr. x/12.10.2011 pentru marfa insotita de certificatul de origine Malaysia nr. KI x din 17.09.2011 (exportator x). La art. 1 "plasa din fibra de sticla", marfa a fost declarata corect la nomenclatura combinata - cod tarifat 70.19.59.00.10, dar a fost declarata eronat de origine Malaysia avand 3,5 % taxa preferentiala, fata de originea corecta – China – cu taxa vamala de 7 %.

Ulterior, urmare Recomandarii si a Raportului final transmis de OLAF (Oficiul European Antifrauda) nr. OF201/0969 inregistrat la Autoritatea Nationala a Vamilor sub nr. x/14.06.2013 privind evaziunea de la plata taxei antidumping pentru tesaturi din fibra de sticla chinezeasca din Malaezia prin care s-a constatat ca tesaturile din fibra de sticla livrate cu certificate SGP – Forma A de origine preferentiala malaeziana (care erau fie autentice, dar incorect eliberate, fie falsificate) au fost declarate incorect ca avand origine Malaezia, organele vamale din cadrul DRAOV Bucuresti au procedat la reverificarea declaratiei vamale si la recalcularea drepturilor vamale conform Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x prin care au fost stabilite drepturi vamale in suma de x lei.

Potrivit art. 1 alin. (1) din Reg. CEE 791/03.08.2011 s-a instituit o taxa de antidumping definitiva la importul de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime, și cu o greutate mai mare de 35 g/m2, excluzând discurile din fibră de sticlă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 10 și 7019 59 00 10), originare din Republica Populară Chineză, iar potrivit art. 1 alin. (2) din acest regulament taxa de antidumping definitiva – prevazuta pentru toate celelalte societati – a fost stabilita la nivelul de 62, 9 % care se aplica prețului net franco la frontiera Uniunii înainte de vămuire al produsului in cauza.

In drept, conform art. 1 din Regulamentul de punere in aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului din 3 august 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere

definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză:

„Art. 1 alin. (1) Se instituie prin prezentul regulament o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime, și cu o greutate mai mare de 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 10 și 7019 59 00 10), originare din Republica Populară Chineză.

(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco la frontiera Uniunii înainte de vămuire al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile de mai jos, este:

Societate	Taxa %	Codul aditional TARIC
{.....}		
Toate celelalte societăți	62,9	B999

(3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxelor specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea în fața autorităților vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valide, în conformitate cu cerințele stabilite în anexa II. În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică nivelul taxei aplicabil tuturor celorlalte societăți”.

Ulterior, prin Regulamentul (UE) nr. 1135/2011 al Comisiei din 9 noiembrie 2011 s-a deschis o ancheta privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului la importurile de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză prin importuri de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din această țară, și de supunere a acestor importuri la înregistrare.

Aceasta ancheta s-a finalizat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 672/2012 al Consiliului din 16 iulie 2012 care a stabilit prin art. 1 următoarele:

“(1) Taxa antidumping definitivă aplicabilă „tuturor celorlalte societăți” instituită prin articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 791/2011 asupra importurilor de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, originare din Republica Populară Chineză, se extinde la importurile din țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 11 și 7019 59 00 11).

(2) Taxa extinsă în temeiul alineatului (1) din prezentul articol se percepe la importurile expediate din Malaysia declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1135/2011 al Comisiei și cu articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009.

(3) **În absența unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare cu privire la taxele vamale”.**

În consecință, la importurile de țesături cu ochiuri deschise din fibra de sticla cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, care se încadrează la poziția tarifara 7019590010, **care sunt expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, se aplica taxa de antidumping definitiva de 62,9 %- prevazuta pentru toate celelalte societati – asa cum a fost stabilita prin Regulamentul UE nr. 791/03.08.2011.**

Avand in vedere si considerentul nr. (19) din Regulamentul (UE) nr. 1135/09.08.2011, in baza caruia Comisia Europeana a deschis ancheta in cauza, potrivit caruia: <În conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, importarea produsului care face obiectul anchetei ar trebui să facă obiectul unei înregistrări pentru a garanta că, în cazul în care ancheta demonstrează eludarea, **poate fi prelevată retroactiv o sumă corespunzătoare în drepturi antidumping începând cu data înregistrării acestor importuri expediate din Malaysia**>, rezulta ca taxa antidumping definitiva de 62,9 % se aplica la importurile inregistrate in conformitate cu dispozitiile art. 2 din acelasi act normativ.

Fata de cele precizate mai sus si tinand cont de Raportul final transmis de OLAF (Oficiul European Antifrauda) nr. OF201/0969 privind evaziunea de la plata taxei antidumping (TAD) pentru tesaturi din fibra de sticla chinezeasca din Malaesia inregistrat la Autoritatea Nationala a Vamilor sub nr. x14.06.2013 cu privire la extinderea de catre Comisia Europeana a masurilor antidumping introduse prin Regulamentul UE nr. 791/03.08.2011 si la importul marfurilor prevazute la art. 1 alin. (1) din actul normativ mentionat, de felul celor inscrise in declaratia vamala depusa de SC X SRL, expediate din Malaysia, chiar daca sunt declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, DRAOV Bucuresti a procedat la controlul de reverificare a declaratiei vamale mai sus mentionate si a documentelor anexate acesteia retinand urmatoarele:

- prin Raportului final OLAF (Oficiul European Antifrauda) nr. OF201/0969 privind evaziunea de la plata taxei antidumping (TAD) pentru tesaturi din fibra de sticla chinezeasca din Malaesia s-a constatat:

- producatorii chinezi au infiintat firme in Malaesia in scopul de a reambala fibra de sticla cu datele firmelor respective sau pur si simplu au schimbat containerul si au livrat marfurile in Uniunea Europeana cu certificate de origine preferentiale Malaesia, prin folosirea firmelor infiintate cu rol de intermediar;

- in ceea ce priveste certificatele de origine emise de anumite companii din Malaesia s-a constatat ca acestea au fost false, prin emiterea de documente insotitoare ale marfurilor nereale, acestea fiind prezentate la importul in Uniunea Europeana;

- exportatorii au declarat in fals exporturile de tesaturi din ochiuri deschise din fibra de sticla ca fiind originare din Malaesia. Aceste certificate de origine false au fost, de fapt, transbordari de marfa de origine China prin Port Klang Zona Libera – Malaesia;

- in acelasi scop, de a eluda taxele, au fost declarate in fals si codurile marfurilor, aplicabile pentru marfurile in cauza;

- nu a existat nicio productie reala de tesaturi din ochiuri deschise din fibra in Malaesia;

- potrivit datelor inscrise in declaratia vamala in cauza marfurile declarate avand incadrarile tarifare 7019590010 au fost expediate din Malaysia;

- taxa antidumping definitiva de 62,9 %, instituita de Reg. CEE nr. 791/03.08.2011 – **pentru toate celelalte societati** – la importul marfurilor de celor prevazute de art. 1 alin. (1) din acest act normativ, originare din Republica Populara Chineza, **se extinde** la importul marfurilor expediate din Malaesia, indiferent daca au fost declarate sau nu ca fiind originare din Malaesia, asa cum prevad dispozitiile art. 1 din Regulamentul UE nr. 672/16.07.2012;

- potrivit art. 1 alin. (2) Regulamentul CEE nr. 791/03.08.2011, taxa antidumping definitiva de 62,9 % – pentru toate celelalte societati – se aplica prețului net franco la frontiera Uniunii înainte de vămuire al produsului in cauza.

Se retine ca reglementările privind înregistrarea importurilor au fost integrate la nivel comunitar și preluate automat în baza de date în aplicația TARIC_RO gestionată de Autoritatea Națională a Vămirilor, aplicație care preia automat informațiile transmise de DG TAXUD din cadrul Comisiei Europene.

Prin urmare, datele din declarația vamala supusa acestei măsuri se raportează lunar Comisiei Europene prin intermediul aplicației gestionate de Direcția de tehnologia Informației, Comunicații și Statistică vamală din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor, conform obligațiilor prevăzute la art.14 alin.(6) din Regulamentul (CE) nr.1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie

2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene care precizează:

“(6) Statele membre întocmesc lunar un raport către Comisie cuprindere la importurile de produse care fac obiectul anchetelor sau al unor măsuri și cu privire la valoarea taxelor percepute în aplicarea prezentului regulament.”

În consecință, se reține că organele vamale au procedat conform reglementărilor Uniunii Europene și au înregistrat importul de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă din Malaezia la data efectuării importului (data înregistrării declarației vamale), respectiv data de 10.10.2011 și 12.10.2011, iar Comisia Europeană prin considerentul (19) din Regulamentul nr. 1135/09.11.2011 a prevăzut în mod imperativ ca: ***“În conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, importarea produsului care face obiectul anchetei ar trebui să facă obiectul unei înregistrări pentru a garanta că, în cazul în care ancheta demonstrează eludarea, poate fi prelevată retroactiv o sumă corespunzătoare în drepturi antidumping începând cu data înregistrării acestor importuri expediate din Malaysia”.***

Referitor la invocarea de contestare a bunei credințe, se reține că rambursarea sau remiterea taxelor din cauza unei erori a autorităților vamale competente se aplică în conformitate cu prevederile art. 82 din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat):

“(1) În alte situații decât cele menționate la articolul 79 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolele 80, 81 și 83, o anumită sumă corespunzătoare taxelor la import sau la export este rambursată sau remisă în cazul în care, ca urmare a unei erori a autorităților competente, valoarea datoriei vamale notificate anterior a fost inferioară valorii plătitibile, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:

(a) debitorul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să detecteze eroarea;

(b) debitorul a acționat cu bună-credință”.

(2) În cazul în care statutul preferențial al mărfurilor este stabilit pe baza unui sistem de cooperare administrativă cu autoritățile unei țări sau ale unui teritoriu situat în exteriorul teritoriului vamal comunitar, eliberarea unui certificat de către aceste autorități, în cazul în care acesta se dovedește a fi incorect, constituie o eroare care nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil, în sensul alineatului (1) litera (a).

Cu toate acestea, eliberarea unui certificat incorect nu constituie o eroare în cazul în care eliberarea acestui certificat rezultă dintr-o prezentare incorectă a faptelor de către exportator, cu excepția cazului în care este evident că autoritățile emitente aveau la cunostință sau trebuiau în mod rezonabil să aibă la cunostință faptul că mărfurile nu corespund condițiilor fixate pentru acordarea beneficiilor regimului preferențial.

Debitorul este considerat a fi de bună-credință în cazul în care este în măsură să demonstreze că, pe parcursul perioadei acoperite de operațiunile comerciale în cauză, a făcut dovada diligenței necesare pentru a garanta că toate condițiile privind regimul preferențial au fost îndeplinite.

Debitorul nu poate însă să invoce buna sa credință în cazul în care Comisia Europeană a publicat, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, un aviz indicând că existau îndoieli temeinice în legătură cu aplicarea corectă a regulii preferențiale de către țările sau teritoriile beneficiare”.

Astfel, prin Raportul OLAF s-a constatat că “aceste țesături din fibra de sticlă nu au fost niciodată importate în Malaezia, unele din aceste încarcături au fost declarate în mod fals în vama malaeziană ca fiind pentru export, și în consecință, au fost înregistrate ca exporturi din Zona Principală Vamală. Unicul scop al acestor declarații a fost acela de a induce în eroare autoritățile și de a pretinde origine malaeziană pentru mărfurile în cauză.

Operatorii economici care au aplicat acest **modus operandi** fraudulos, au declarat autorităților din Portul Klang un expeditor diferit față de cel declarat vamii malaeziene și Ministerului de Comerț Internațional și Industrie [MCII]. În acest fel, ei **au împiedicat autoritățile malaeziene (MCII) și vama malaeziană să desopere schema fraudei și faptul că certificatele SGP erau emise în baza informațiilor false furnizate de exportatori.** Utilizarea

unor nume de societati comerciale diferite a impiedicat MCII, in decursul oricaror verificari ulterioare ale certificatelor SGP solicitate de statele membre UE, sa identifice faptul ca incarcaturile acoperite de certificate SGP autentice dar incorecte, erau de fapt transbordari de tesaturi din fibra de sticla chinezești via ZCL din portul Klang, si nu marfuri origine malaeziene”.

Din cele ce preced rezulta ca nu sunt indeplinite cele doua conditii cumulative pentru rambursarea sau remiterea drepturilor, asa cum sunt ele reglementate de art. 82 din Regulamentul (UE) nr. 450/2008 intrucat:

- pe de o parte, certificatele de origine eliberate incorect nu se incadreaza in categoria "erorilor ce nu au putut fi detectate în mod rezonabil", in sensul alin. (1) lit a) al art. 82 din regulamentul intrucat, in baza tezei a doua a alin. (2) al aceluiași articol, nu poate fi vorba de o eroare a autoritatii competente din Malezia in eliberarea certificatului GSP pentru importul marfurilor inscrite in declarata vamala in cauza, in conditiile in care exportatorul a impiedicat autoritatile malaeziene (MCII) si vama malaeziana sa descopere schema fraudei si faptul ca certificatele SGP erau emise in baza informatiilor false, scopul acestuia fiind acela de a induce in eroare autoritatile si de a pretinde originea malaeziana pentru marfurile in cauza;

- pe de alta parte, buna credinta a contestatarei nu poate fi retinuta in conditiile in care debitorul nu poate însă să invoce buna sa credință în cazul în care Comisia Europeană a publicat, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, un aviz indicând că existau îndoieli temeinice în legătură cu aplicarea corectă a regulii preferențiale de către țările sau teritoriile beneficiare.

In consecinta, se retine ca pentru importul marfurilor inscrite in declarata vamala in cauza, se impune stabilirea si incasarea taxei antidumping definitive la nivelul de 62,9 % in temeiul prevederilor art. 1 si a considerntului (19) din Regulamentul UE 672/16.07.2012, precum si art. 1 din Regulamentul 791/03.08.2011.

In speta sunt incidente si urmatoarele prevederi legale:

Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României prevede:

"Art. 287 - Dispozițiile cuprinse în prezentul cod și în alte reglementări vamale privind plata, garantarea, înscrierea în evidențele contabile, stingerea datoriei vamale și remiterea drepturilor de import, cu excepția art. 163 și 247 din prezentul cod, se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și pentru accize care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale.

Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 a Consiliului de instituire a Codului vamal care prevede:

„Art. 20 - (1) Drepturile legal datorate la aparitia unei datorii vamale se bazeaza pe Tariful Vamal al Comunitatilor Europene.

Art. 201 - (1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau (b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere tem-porară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

(3) Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal.

Atunci când se întocmește o declarație vamală privind unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) pe baza informațiilor care conduc la faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației si care știau sau care ar fi trebuit să știe în mod normal că aceste informații erau false pot fi considerate, de asemenea, debitori vamali în conformitate cu dispozițiile naționale în vigoare.

Art. 214 - (1) În absenta dispozițiilor contrare prevazute în prezentul cod și fara a aduce atingere alineatului (2), valoarea drepturilor de import sau export aplicabile marfurilor se determina pe baza regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele marfuri la data nașterii datoriei vamale aferente.

(2) Atunci cand nu este posibila stabilirea precisa a datei la care a luat naștere datoria vamala, data avuta în vedere la stabilirea regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele marfuri este aceea la care autoritatile vamale decid ca marfurile îndeplinesc condițiile în care ia naștere o datorie vamala.

Cu toate acestea, atunci cand autoritatile vamale detin informatii pe baza carora pot stabili ca datoria vamala a luat naștere înainte de a se lua acea decizie, valoarea drepturilor de import sau export pentru marfurile în cauza se stabilește pe baza regulilor de evaluare adecvate în termenul cel mai scurt posibil în care se poate stabili existenta datoriei vamale rezultate din situatia respectiva pe baza informatiilor disponibile”.

Regulamentul (CE) 450/2008 privind Codul Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat):

„Art. 44 – (1) O datorie vamală la import ia nastere în urma plasării mărfurilor necomunitare supuse taxelor la import sub unul dintre următoarele regimuri vamale: punerea în liberă circulație).

„Art. 46 - (1) În cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală ia nastere la import, în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

(a) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor necomunitare pe teritoriul vamal al Comunității.....”.

Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

”Art. 136 - (1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

Art. 139. - (1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

Art. 157. - (3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal, în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize”.

În ceea ce privește aplicabilitatea teritorială a legislației comunitare adoptate la nivelul Uniunii Europene dispozițiile art. 2 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar prevad ca: **În cazul în care nu există dispoziții contrare, fie în conformitate cu convențiile internaționale sau cu practicile cutumiare cu întindere geografică sau economică limitată, fie în conformitate cu măsurile autonome ale Comunității, reglementările vamale comunitare se aplică uniform pe întregul teritoriu vamal al Comunității”** și ținând cont de faptul ca la data de 01.01.2007 Romania a aderat la Uniunea Europeana potrivit Tratatului privind aderare a Romaniei si a Republicii Bulgaria la Uniunea Europeana, ratificat de Romania prin Legea nr. 157/2005, rezulta ca **regulamentele comunitare sunt obligatorii in statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv in Romania.**

Astfel, masura dispusa de organul vamal de a stabili diferente de taxe vamale, taxe antidumping si taxa pe valoarea adaugata in sarcina societatii pentru marfurile importate din Malaysia, incadrate la pozitia tarifar 701959010 prin declaratia vamala de punere in libera circulatie care face obiectul cauzei, este temeinica si in deplina concordanta cu dispozițiile legale în vigoare, si drept urmare, contestatia **SC X SRL** urmeaza sa se respinga ca neintemeiata pentru datoria vamala în suma totala de x lei.

3.2. Cu privire la accesoriile aferente drepturilor vamale de import în suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile aferente drepturilor vamale in suma de x lei, in conditiile in care in sarcina sa au fost retinute ca datorate drepturi vamale, iar accesoriile se calculeaza de la data scadentei pana la data platii.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x DRAOV Bucuresti a stabilit in sarcina SC X SRL obligatii vamale principale in cuantum de x lei asupra carora s-au calculat accesorii aferente in suma de x lei, calculate pentru perioada 10.10.2011 – 04.07.2013.

Contestatarul sustine ca:

„Desi, documentele de import dovedeau ca marfa provenea din Malaezia, reprezentantii Biroului vamal Constanta Sud au pretins si obtinut de la subscrisa, cu titlu de garantie , pe langa echivalentul regimului tarifar de 3,5 aplicabil importurilor efectuate din Malaezia, si suma de x lei (x lei pentru fiecare import efectuat), garantie care reprezinta diferenta de taxe ce urma a fi platita de societate in situatia in care s-ar fi dovedit ca marfa ar fi provenit in realitate din R.P. Chineza, tara pentru care se plateste taxa vamala erga omnes de 7 %, precum si taxa de antidumping de 62.09 %.

In ceea ce priveste accesorii contestatarul sustine ca „avand in vedere dispozitiile art. 116 din Codul de procedura fiscala considera ca aceste sume trebuie compensate, iar compensarea isi produce efectele de la momentul la care sumele au ajuns la dispozitia organului fiscal, deci la momentul efectuării declaratiilor vamale invocand in acest sens si prevederile art. 114 si 115 din acelasi act normativ, dispozitii legale conform carora intai se sting in intregime obligatiile fiscale principale si ulterior cele accesorii, fapt ce face ca in lipsa principalului care a fost garantat inca de la momentul efectuării formalitatilor de vamuire sa nu se poata naste o obligatie fiscala accesorie

In drept, aplicabile acestei spete sunt dispozitiile art. 116, art. 119 si art. 120, art. 120¹ si art. 122 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare care prevad:

“ Art. 116 -Compensarea

1) Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică.

(2) Creanțele fiscale ale debitorului se compensează cu obligații datorate aceluiași buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în mod proporțional, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Creanțele fiscale rezultate din raporturi juridice vamale se compensează cu creanțele fiscale ale debitorului reprezentând sume de restituit de aceeași natură. Eventualele diferențe rămase se compensează cu alte obligații fiscale ale debitorului, în ordinea prevăzută la alin. (2).

(4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

(5) În sensul prezentului articol, creanțele sunt exigibile:

(6) Compensarea se constată de către organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu. Dispozițiile art. 115 privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile în mod corespunzător”.

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

“ Art. 120¹ - (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Art. 122 -În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere sau majorările de întârziere, după caz, se calculează până la data prevăzută la art. 116 alin. (4)".

Potrivit dispozițiilor legale sus menționate pentru neachitarea la scadența a obligațiilor de plată se datorează accesorii pe perioada cuprinsă între scadența și data plății.

În speta, în materia obligațiilor vamale, **scadența o reprezintă momentul nasterii datoriei vamale.**

Astfel la art. 223 alin.(1) și (2) din Legea nr. 86/2006 se stipulează ca :

(1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

a) punerea în liberă circulație a marfurilor supuse drepturilor de import;

b) plasarea unor astfel de marfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauza.(....).

De asemenea, art. 201 din Regulamentul nr.2913/1992 precizează:

"1.O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import (...)

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză."

Motivația contestării potrivit careia " reprezentanții Biroului vamal Constanța Sud au pretins și obținut de la subscrisa, cu titlu de garanție , pe lângă echivalentul regimului tarifar de 3,5 aplicabil importurilor efectuate din Malaezia, și suma de x lei (x lei pentru fiecare import efectuat), garanție care reprezintă diferența de taxe ce urma a fi plătită de societate în situația în care s-ar fi dovedit că marfa ar fi provenit în realitate din R.P. Chineza, țara pentru care se plătește taxa vamală erga omnes de 7 %, precum și taxa de antidumping de 62.09 % și că în ceea ce privește accesoriile (majorările și penalitățile) contestată consideră că acestea nu pot fi pretinse cât timp principalul este stins încă din momentul efectuării declarațiilor vamale prin constituirea garanțiilor impuse de organele vamale", nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât depunerea unei sume de bani în contul de garanție nu echivalează cu virarea unor sume în contul bugetar corespunzător datoriei vamale, iar acordarea liberului de vama nu înlătură dreptul organului vamal de a verifica operațiunile vamale derulate de contribuabil în cadrul termenului de prescripție de 5 ani de la data acordării liberului de vama, fără ca autoritatea să i se poată reproșa pasivitatea ori neglijența, conform art. 100 alin.(1) din Codul vamal „Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vama, să modifice declarația vamală.

Nici invocarea de către contestată a dispozițiilor art. 116 din Codul de procedură fiscală în sensul că aceste sume trebuie compensate, iar compensarea își produce efectele de la momentul la care sumele au ajuns la dispoziția organului fiscal, deci la momentul efectuării declarațiilor vamale invocând în acest sens și prevederile art. 114 și 115 din același act normativ, dispoziții legale conform cărora întâi se sting în întregime obligațiile fiscale principale și ulterior cele accesorii, fapt ce face ca în lipsa principalului care a fost garantat încă de la momentul efectuării formalităților de vamă să nu se poată naște o obligație fiscală accesorie nu poate fi reținută întrucât art. 116 din Codul de procedură fiscală prevede : **"Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.**

Mai mult art. 110 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

Colectarea creanțelor fiscale

“3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

[.....]

e) decizia prin care se stabilesc și se individualizează datoria vamală, impozitele, taxele și alte sume care se datorează în vamă, potrivit legii, inclusiv accesoriile”

Din cele menționate rezulta ca data la care creantele exista deodata fiind certe, lichide si exigibile re[rezinta data emiterii Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, **la care poate opera**

In speta devin incidenete si dispozitiile art. 199 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar care prevad:

“(1) Garanția nu se eliberează până în momentul în care datoria vamală pentru care a fost constituită nu se stinge sau nu mai poate lua naștere. Odată ce datoria vamală se stinge sau nu mai poate lua naștere, se eliberează garanția.

(2) Odată ce datoria vamală a fost stinsă parțial sau poate lua naștere numai cu privire la o parte a valorii care a fost garantată, o parte a garanției este eliberată, la cererea persoanei interesate, numai dacă valoarea în cauză justifică o astfel de acțiune”.

In consecinta, fata de prevederile legale mai sus mentionate si avand in vedere ca stabilirea dobanzilor si penalitatilor de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul si in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar in sarcina contestatarei au fost retinute ca fiind datorate obligatii vamale principale in suma de **x lei**, neachitate la termenul scadent, urmeaza sa se respinga ca neintemeiata contestatia si pentru suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 20, art. 201 si art. 214 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, art.2 si art. 4 din Regulamentul (UE) nr. 1135/2011 al Comisiei, art. 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, art. 1 alin. (2) din Regulamentul nr. 791/2011, art. 1 alin. (1) si (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 672/2012 al Consiliului din 16 iulie 2012 de extindere a taxei antidumping definitive instituite de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011, art. 90 si art. 287 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, art. 136, art. 139 si art. 157 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art. 110, art. 116 art. 119 si art. 120, art. 120¹, art. 122 si art. 216 din OG nr. 92/2003, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE:

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC X SRL** impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Bucuresti prin care a fost stabilita o datorie vamala in suma de **x lei** reprezentand drepturi vamale in suma de **x lei** si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de **x lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bucuresti.